

مورد کاوی (۱۰)

(Case Study)

محکی برای نظریه‌ها در عرصه عمل

غلامرضا خاکی

ماهیت نسبتاً استقرایی و تجربی دارند. وابستگی بنیانی علم مدیریت به مقوله «انسان» باعث شده است که این علم در حوزه کاربرد و تجویز روشها به نوعی نسبیت دچار شود و قانونهای آن شمولیت «همیشه و همه جا» را نداشته باشد.

از طرفی دیگر علم مدیریت به دلیل رسالت هدایتگری مجموعه‌های انسانی شاغل در سازمانها و نهادهای اجتماعی، به نحو دیگری نیز دچار نسبیت است و آن تحول و دگرگونی پر شتاب جوامع است که تفسیر مفاهیم علم مدیریت را در چارچوب «زمان» و «مکان» اجتناب ناپذیر می‌سازد.

با توجه به آنچه عرض شد ضرورت دارد فارغ التحصیلان، دانشجویان، مدیران همواره درگیر فرآیند «مناسب سازی، جرح و تعدیل و انطباق» نظریه‌ها، روشها، ... و مدل‌های ارائه شده در مدیریت، با توجه به ساختار فرهنگ ملی، قومی و سازمانی خود باشند، به همین دلیل به عنوان اولین تکلیف درسی، از شما

می‌خواهم تا پایان ماه که در کلاس با فنون «مورد کاوی» (Case Study) و «مورد نویسی» آشنا می‌شویم فهرستی از رئوس کلی مسائل و معضلات و مباحث سازمانهای ایران را تهیه و طبقه‌بندی نمائید و سعی کنید تصویری روشن از مسئله، علل و پیامدهای آن را ارائه نمائید، مطلبی که باید در این فهرست نویسی فراموش نشود این است که غرض نهایی از این واحد درسی (مباحث ویژه در مدیریت دولتی) ارتباط بین مفاهیم و نظریه‌های فراگرفته شده و شرایط اجتماعی جامعه است لذا نباید غفلت کنید که «نقش

مقدمه

روزی حین بررسی و مورد کاوی در کلاس درس «مباحث ویژه در مدیریت دولتی» دانشجویی گفت:

«شاید یکی از موردهای قابل بررسی سیستم آموزش مدیریت، کاویدن ابعاد همین درس مباحث ویژه در مدیریت دولتی است درسی که شورای عالی انقلاب فرهنگی برای آن نه سرفصلی تعیین کرده، نه کتابی برای آن ترجمه و تألیف شده، و هر استادی به سلیقه خویش روشی را برمی‌گزیند و به آن عمل می‌کند. جالب تر آنکه جزوء معتبری هم برای این درس پیدا نمی‌شود و نهایتاً اساتید، دانشجویان را بدون آموزش هیچ متداولوی خاصی روانه سازمانها می‌کنند که تیجه آن هم معلوم است.»

در نهایت خواستار آن شد که اهمیت مطلب در قالب یک «مورد کاوی» خاطر نشان شود.

* * * * *

۷/۵ جلسه اول

آقای «احمدی» استاد درس «مباحث ویژه در مدیریت دولتی» وارد کلاس شد. بس از معرفی خود و آشنایی با اسمی دانشجویان گفت: «هم شما به عنوان دانشجویان ترم‌های آخر، می‌دانید که مدیریت، علمی است که از یک سو با متغیری به نام انسان درگیر است (و او موجودی است که جهان بینی، افکار، عقاید، ارزشها و دیدگاهش ... تابع بستر فرهنگی است که در آن رشد و نمو کرده) و از سوی دیگر همین علم در برگیرنده تکنیکها و فنونی است که

نمی شود.

از طرفی دیگر، مدیران دولتی ما هم مسائل مدیریت را معمولأً جدی نمی گیرند. چون در عمل هم مشاهده نموده اند که تمام اصول مدیریت بهم می خورد. مثلاً در متن دروس و سمینارهای مدیریت از اهمیت و لزوم برنامه ریزی نیروی انسانی صحبت می شود، ولی در عمل چنین چیزی در سازمانهای دولتی ما وجود ندارد. در برخی از سازمانها هم که اندک کاری شده و حتی در کامپیوتر اطلاعات پرسنلی حفظ شده، در یک لحظه حساس یک دفعه یک مدیر با تغییر پست با منصب نمودن شخصی با سلیقه خود، تمام برنامه و برنامه ریزیهای پرسنلی را بهم می زند. سایرین هم متوجه می شوند که در عمل اصولاً به مسائل علمی مدیریت توجهی نمی شود. آنان هم به همین منوال، مسائل علمی مدیریت را جدی تلقی نمی کنند.

مشکل دیگری که در سازمانهای دولتی وجود دارد این است که اغلب مدیران دارای تحصیلات در رشته های غیر مدیریتی بوده و در واقع شاید از تخصصهای خود فراری شده و به صورت یک متخصص عمومی در آمده اند که همه چیز می دانند ولی در حقیقت هیچ چیز را عمیقاً نمی دانند. و برای جبران این نقصه، لزوم سرمایه گذاری جدی در امر آموزش مدیریت شدیداً احساس می شود. مشکل دیگر اینکه بسیاری از مدیران خود را بی نیاز و مستغنی از آموزشهای مدیریت احساس کرده و یا لااقل به لحاظ کمبود وقت در آن شرکت نمی کنند.

نتیجتاً در وضع موجود، بسیاری از کارهای مدیریتی بر اساس سلیقه انجام می پذیرد. همه سعی می کنند مشاغل مدیریتی را به صورت سکوی پرتاب مورد استفاده قرار دهند و بعد موضوع کم کاری و بی توجهی به ارباب رجوع، عدم وجود ارزشیابیهای صحیح از کار مدیران، کمبود امکانات مالی و غیر مالی، عدم انگیزه کاری کارکنان، رابطه گرانی، رشو، مشکلات اقتصادی، چند شغلی و مشکلات دیگری که همه حقوق بگیران با آن آشنا هستند. دیگر مسائلهای را به نام آموزش مدیریت برای مدیران باقی نمی گذارد.

نهایتاً مشکل دیگری که اخیراً حاد شده است، مشکل مدرک گرانی در آموزشهای ضمن خدمت است، که همین مدیران با تمامی کمبود وقت، به آن روی آورده و در پی اخذ مدارک که معادل لیسانس، فوق لیسانس و دکترا و بالاخره کسب عنوان هستند.

دولت» در جامعه ما در حال تغییر است و شما باید در بررسی خود برای تهیه فهرست، این تحول را مورد توجه قرار دهید، زیرا، در غیر این صورت جامعیت روش «مسئله یابی» شما دچار خیلش خواهد شد....

۷/۸/۱۲ (یک ماه بعد از جلسه اول) خوب دوستان، با تشکر از اینکه فهرست ها را طبق قرار آماده کرده اید، همانطور که می دانید ما در ماه گذشته با هم دیگر علی رغم کمبود منابعی که بتواند متدلوزی «مورد نگاری» و «مورد کاوی» را تشریع نماید، تلاش کردیم تصویری از این کار را با هم فراهم آوریم، برای ادامه کار ما با چند سؤال اساسی روی رو هستیم من این سؤالات را آماده کرده و در انتهای جلسه به شما خواهیم داد، شما تا جلسه آینده برای آنها پاسخهایی پیدا کنید، اما قبل از ارائه سؤالات، اجازه بدهید یکی از فهرست هایی را که شما نوشته اید به صورت اتفاقی انتخاب کنیم، مثلاً فرد شماره ۲۳ لیست حضور و غیاب

بله، آقای هادی باستانی،
لطفاً تشریف بیاورید

باستانی در حالیکه لابلای اوراق روی میز استاد را برای پیدا کردن فهرست خود جستجو می کرد توضیح می داد:
به علت اینکه مشکل اسکان در خوابگاه و رفت و آمد به شهرستان را داشته و برای اولین بار است که با چنین رویکردی به سازمانهای جامعه می نگرد امیدوار است که ناقانص کارش زیاد نباشد،

باستانی سپس مطلب خود را بدینگونه شروع کرد:
در سازمانهای دولتی ما، مشکلی که همواره با آن روی رو بوده ایم، عدم اعتقاد به آموزشهای مدیریت است. کارها بیشتر جنبه صوری و مدرک گرانی داشته است. سمینارها یکی پس از دیگری برگزار می گردد، سخنرانان سخنرانی می کنند، بودجه ها، انرژیها، وقتها وغیره مصرف می شود، فیلم و عکس و خبرها تهیه می شود در پایان قطعنامه و یا جمع بندیها تهیه و تنظیم و تایید به اصطلاح تحقیقات و مذاکرات چاپ می شود، ولی به واقعیت و اهمیت آموزش مدیریت و اهداف آن که ارتقاء میزان دانش، مهارت و ایجاد رفتار مطلوب و مناسب با ارزشهای جامعه در مدیران است اصلًا توجهی نمی شود و راه حلی عملی پیدا

چه سؤالاتی پاسخ دهند؟

۴- اگر از سؤالات آقای احمدی، این باشد که:

الف: برای اولویت بندی مسائل و مباحث ویژه‌ای که در مدیریت دولتی سازمانهای ایران مطرح است از چه شاخص و درجه‌بندی باید استفاده کرد؟

ب: چگونه ارزشها و شرایط فرهنگی را در بکارگیری تئوریها و روشهای مدیریت می‌توان دخالت داد؟

ج: در کندوکاو و بررسی موردها چه نکاتی را باید مدنظر قرار

داد؟ (بر حسب نوع مواردی که در مدیریت می‌تواند مطرح باشد

این نکات را طبقه‌بندی کنید).

جواب شما چه خواهد بود؟

۵- اگر شما یکی از دانشجویان کلاس باشید و از شما خواسته شود، فهرستی با شرحی که در متن آمده است تهیه نمائید، فهرست شما حاوی چه مسائلی خواهد بود؟

۶- به عنوان یک دانشجوی کلاس درس مباحث ویژه در مدیریت دولتی برای «آقای احمدی» چه پیشنهاداتی دارید؟

خوانندگان گرامی پاسخ‌های خود را به آدرس زیر ارسال دارند: تهران - بزرگراه شهید چمران - خیابان جلال آل احمد - دانشکده علوم اداری و مدیریت بازارگانی دانشگاه تهران - صندوق پستی ۱۴۱۵۵-۶۳۱۱ - دفتر مجله دانش مدیریت

بدیهی است به بهترین پاسخ رسیده برای سؤالات مطرح شده که تا تاریخ ۱۰/۳۱ ۱۳۷۲ به دفتر مجله برسد، یک دوره یک ساله فصلنامه علمی و پژوهشی دانش مدیریت اهدا می‌شود. لطفاً در پاسخ‌های خود مورد کاوی شماره ۱۰ را حتماً قید فرمایید.

دیگر کسی به آموزش‌های مدیریت در مفهوم کاربردی و هدفمند آن فکر نمی‌کند. آموزش‌هایی که بطور مداوم بتواند همگام با تغییرات و پیشرفت‌های علوم و فنون، دانش، مهارت و رفتارهای لازم را در مدیریت بخش دولتی ایجاد نماید، مدیریت و کارمندان طی قراردادهایی، آموزش‌هایی عین آموزش‌های دانشگاهی می‌بینند و در نهایت معلوم نیست در سازمانهای ایران که اکثراً برنامه‌ریزی نیروی انسانی ندارند این آموزشها چقدر با صرفه و هدفمند است. و چه نقشی در مسیرهای شغلی این شاغلین دانشجو خواهد داشت؟

bastani_mطلبش را تمام کرد و منتظر شد تا «احمدی» که در میان دانشجویان نشسته بود اظهار نظر کرد: «احمدی» با تشکر از «bastani» از دانشجویان پرسید به نظر شما اشکالات مطلب آقای bastani چیست؟

اظهارات دانشجویان کلاس

اظهار نظر (۱): صالحی: «.....

اظهار نظر (۲): شمسایی: «.....

اظهار نظر (۳): اسماعیلی: «.....

اظهار نظر (۴): اصلاحی: «من فکر می‌کنم آقای bastani باشد مسائل را طبقه‌بندی می‌کرد و از در هم آمیختگی موضوعات با هم پرهیز می‌کرد»

اظهار نظر (۵): جاهبین: «ظاهراً قرار بود که فهرستی که تهیه می‌شود در برگیرنده باشد»

آقای احمدی با تشکر مجدد از آقای bastani و مشارکت اظهار نظر کنندگان، سؤالاتی را که تکثیر شده بود در اختیار دانشجویان قرار داد و گفت تا جلسه آینده جواب سؤالات را که در واقع خط مشی چگونگی حرکت کلاس را تا پایان ترم مشخص می‌سازد آماده کرده و تحويل نمایند.

خداحافظ شما تا جلسه بعد

سوالات

۱- اظهار نظرهای آقایان صالحی، شمسایی و اسماعیلی را حدس بزنید؟

۲- اظهار نظر آقای جاهبین (شماره ۵) را تکمیل کنید؟

۳- شما فکر می‌کنید آقای احمدی خواسته بود که دانشجویان به